ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς 10ης Μαΐου

Η ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΠΑΤΑ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΛΗΨΕΩΣ

Τοῦ κ. Διονυσίου Λεων. Γεωργοπούλου

Ἡ γραφικὴ καὶ ἱστορικὴ Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Νικολάου Σπάτα — Ἡ Μονὴ τυγχάνει γνωστὴ, ἀνὰ τὸ Πανελλήνιον, διὰ τὴν ἐν αὐτῇ διαφυλαττομένην ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἰαματουργὸν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Νικολάου, τῆς ὁποίας ἡ εὐρεσις ἑορτάζεται κατ' ἔτος τὴν 10ην Μαΐου.

Ἀναπτύσσει δ' αὕτη, ἕνα πρωτότυπον ἐκπολιτιστικὸν λουτροῦ πίστεως καὶ καθαρσίου λουτροῦ ὀρφανίας καὶ δυστυχίας, διὰ τὴν ἐν αὐτῷ ἀπὸ δωδεκαετίας καὶ λειτουργοῦντος Ἐκκλησιαστικοῦ Ὀρφανοτροφείου, τὸ ὁποῖον τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ἐκλεκτοῦ Ἱεράρχου Ἠλείας καὶ τὴν στοργικὴν ἐπίβλεψιν καὶ θαυματουργὸν πνοὴν τοῦ ἀρχιμανδρίτου καὶ δραστηρίου διευθυντοῦ αὐτοῦ κ. Χρ. Πατσούρη.

Τὸ ὑπέρμαχος αὐτὸς συνδυασμὸς πίστεως καὶ κοινωνικῆς ἀντιλήψεως, ἀναπτύσσεται ὄχι μόνον, εἰςτὸ ἔηρὸ σῶμα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ψυχὴν νόημα τῆς ὑψηλῆς διδασκαλίας τῆς χριστιανικῆς ἡμῶν θρησκείας, τὴν ἁγίας ἀναλαμπάς, διὰ τὴν κοινωνικὴν ἀντίληψιν, τὴν ὁποίαν αὐτὸς ὁ Θεὸς καὶ γλυκὺς Ναζωραῖος ἐκήρυξεν.

Εἰς τὸ ὀρφανοτροφεῖον αὐτὸ προσφεύγουσι, διατρέφεται ἱκανὸς ἀριθμὸς ὀρφανῶν καὶ τελείως ἐγκαταλελειμένων παιδιῶν ἐκ τοῦ Νομοῦ Ἠλείας ὡς καὶ ἐξ ἄλλων ἐπίσης περιοχῶν.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ — ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Ἐν εὐκαιρίᾳ τῆς μεθαυριανῆς (10) ἑορτῆς, ἐπιτακτικὴ ἀνακύπτει ἡ ἀνάγκη, νὰ ἐπανέλθωμεν καὶ πάλιν ἐφέτος, διὰ τὸ ἄλυτον ἀτυχῶς πρόβλημα τῆς συγκοινωνίας.

Ὁ εἰς ἀθλίαν κατάστασιν διατελῶν χωματόδρομος, χρήζει ταχείας ἐπισκευῆς, πρᾶγμα ποὺ θὰ συνέβαλε τὰ μέγιστα, ἀφ' ἑνὸς μέν, εἰς τὴν εὐρυτέραν ἀνάπτυξιν τοῦ Τουρισμοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ καὶ εἰς τὴν ἐν γένει ἐξυπηρέτησιν τῶν στοιχειωδῶν ἀναγκῶν τῆς περιοχῆς Βάρδα — χωρίων Σπάτα — Ἐκκλ. Ὀρφανοτροφεῖον — Ἱερὰν Μονὴν — Ἁγίου Νικολάου Σπάτα καὶ τῶν πέριξ ἄλλων κειμένων διαφόρων χωρίων, ὅπου κατοικοῦν εὐγενεῖς καὶ φιλόξενοι ἀγρόται, οἱ ὁποῖοι λόγῳ ἐλλείψεως προγραμματισμένης συγκοινωνίας, φθίνουν καὶ ἀποκαρδιώνονται, κάτω ἀπὸ τὰ πυρὰ τῆς ἀστοργίας καὶ πλήρους ἀδιαφορίας τῶν ἁρμοδίων παραγόντων.

Εἶναι δ' ὁμολογουμένως πολὺ λυπηρὸν καὶ ἄδικον, ἐν μέσῳ 20ῷ αἰῶνι, τὸν ὁποῖον διανύομεν, ὅπου τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας ἐξελίσσονται, πολλὰ πλασιάζονται καὶ πυκνοῦνται, πρὸς ὅλα τὰ πλάτη τῆς Γῆς, μὲ ταχύτητα ἠλιγγιώδη, νὰ στερῆται ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν, μία ἐκ τῶν καλλιτέρων περιοχῶν τῆς Ἑλλάδος τῶν πλέον στοιχειωδῶν μέσων μιᾶς ἁπλῆς καὶ προγραμματισμένης συγκοινωνίας, καὶ νὰ εὑρίσκεται ἀτυχῶς καθυστερημένη διὰ τελοῦσα εἰς κατάστασιν πρωτόγονον.

Ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ παρακαλῶ, νὰ ὑποβάλωμεν τὴν θερμὴν παράκλησιν, ὅπως τὸ Σεβαστὸν Ὑπουργεῖον Δημοσίων Ἔργων, εὐαρεστηθῇ καὶ δώσῃ ἐντολὴν εἰς τὰς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας, ἵνα ἐπιληφθῶσι συντόμως καὶ ἱκανοποιηθῇ τὸ καθολικὸν καὶ ἰδίκαιον αἴτημα τῆς ἐν λόγῳ περιοχῆς, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ ζωτικὸν ζήτημα διὰ τοὺς κατοίκους της καὶ τὴν ἐν γένει ἐθνικὴν Οἰκονομίαν, ἐπισπευδομένης τῆς κατασκευῆς, τῆς συνδεούσης τὰ ἀνωτέρω χωρία ὁδοῦ.

Ἐφ' ὅσον ὡς εἶναι γνωστὸν τὸ πρόβλημα τῆς συγκοινωνίας τῆς ὑπαίθρου εὑρίσκεται εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τοῦ Κυβερνητικοῦ ἐνδιαφέροντος, καὶ εἶναι στενὰ συνδεδεμένον μὲ τὴν εὐρεῖαν ἀντιμετώπισιν τοῦ τουριστικοῦ ζητήματος τῆς χώρας μας, θέλομεν, νὰ πιστεύωμεν, ὅτι, θέλει ἐξετασθῆ μὲ κατανόησιν καὶ πνεῦμα συμπαθείας καὶ στοργικοῦ ἐνδιαφέροντος τὸ καθολικὸν δίκαιον, νόμιμον καὶ ζωτικὸν αἴτημα τῆς ἐν λόγῳ περιοχῆς.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Λ. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΔΡΥΘΗ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΕΛΛΗΝΟ-ΙΟΡΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

Οἱ ἐν Ἀθήναις φίλοι τῆς Ἰορδανίας συνέστησαν σύλλογον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Ἑλληνοϊορδανικὸς Σύλλογος. Τὸ προσωρινὸν προεδρεῖον ἐπηρτίσθη ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Δημάρχου καὶ πρώην Ὑπουργοῦ κ. Χρήστου Γ. Εὐαγγελάτου. Οὕτω: Ἀντιπρόεδροι κ. κ. Κοντόπουλος Σύμβουλος Τύπου τῆς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως Σπυρίδων Στ. Τυπάλδες Ἐφοπλιστὴς, Σπυρίδων Α. Βοβολίνης Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Ἰδιοκτητῶν Περιοδικοῦ Τύπου τῆς Ἑλλάδος Γενικὸς Γραμματεὺς ὁ κ. Κωνσταντῖνος Ν. Θέμελης Διευθυντὴς τῆς Βουλῆς, Ταμίας ὁ κ. Νικόλαος Μπουσούλας συγγραφεὺς Ἔφορος ὁ κ. Στέφανος Σταφυλᾶς Πρόκτωρ Ἀτμοπλοΐων καὶ Ταξιδίων καὶ Σύμβουλοι οἱ κ. κ. Βλαδ. Κολοκοτρώνης, Στρατηγὸς, Βασιλ. Καψάλης Διευθυντὴς Προσωπικοῦ Υ. Π. Κ. Γεν Δ)σεως Τύπου καὶ αἱ Κυρίαι Ἀφροδίτη Γ. Πετροπούλου καὶ Τοῦλα Σπυρ. Φρεντίνου.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ ΚΑΝΑΔΙΚΗ ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ἐξακολουθεῖ νὰ δέχεται αἰτήσεις μεταναστεύσεως ΤΕΧΝΙΤΩΝ ἄνευ προσκλήσεως.
Διὰ πληροφορίας ἀποταθῆτε στὸ Πρακτορεῖον Ταξιδίων Τουρισμοῦ καὶ Μεταναστεύσεως «ΘΑΛΑΣ — ΕΞΠΡΕΣ»
Ἀντ)πος: Κ. ΣΩΦΡΟΝΙΑΔΗΣ
Ἁγίου Ἀνδρέου 61 (ἐντὸς Στοᾶς Β. Μαραγκοπούλου)

ΣΧΟΛΗ ΣΩΦΕΡ
Κολοκοτρώνη 34 (Γκαράζ)

Σκέψεις καὶ συμπεράσματα

Η ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΣ

τῆς Κας Λελὲ Σακελλαροπούλου

Μιὰ εἴδησις γραμμένη μὲ τὴν ἀδιαφορία ποὺ δίδονται αἱ μικραὶ εἰδήσεις τῆς τελευταίας σελίδος τῶν ἐφημερίδων μὲ βύθισε σὲ θλιβερὲς σκέψεις.

«Ἐπετράπη ἡ μετανάστευσις διά... ἔλεγε ἀδιάφορα ἡ εἴδησις!

Πόσους νέους θὰ χαροποίησε ἡ εἴδησις αὐτὴ σκέφθηκα, καὶ οἱ θλιβερὲς μου σκέψεις μ' ἔκαναν νὰ ταξειδέψω μαζὶ μὲ τοὺς νέους αὐτοὺς στοὺς καινούριους τόπους ποὺ ἡ δίψα τοῦ πλούτου, ἡ ἐπιθυμία τῆς φυγῆς καὶ ἡ γνωριμία τοῦ ἀγνώστου τοὺς ἔκαναν νὰ ξεκινήσουν.

Μὰ πρὶν μπῶ νοερὰ μαζύ τους στὰ διάφορα μεταφορικὰ μέσα ποὺ θὰ τοὺς μεταφέρουν στοὺς κόσμους τῶν ὀνείρων τους, σκέφθηκα νὰ πάω, νοερὰ πάντα, πρῶτα στὸ χωριό τους.

Δυστυχῶς κατὰ κανόνα τὰ παιδιὰ τῶν χωριῶν μεταναστεύουν.

Τοὺς εἶδα λοιπὸν ἐκεῖ ἀβραντεῖς καὶ πλήττοντας, ρωμαντικοὺς, νοσταλγοὺς τοῦ πεπρωμένου τους.

Χρόνους καὶ χρόνους περίμεναν χωρὶς κέφι γιὰ δουλειὰ τὴν εἴδησι ἀπὸ τὸ γραφεῖο μεταναστεύσεως, μετάβαλον τόσο καιρὸ σπαταλισμένο στὶς δια δικασίες τῶν διαβατηρίων καὶ λοιπῶν διατυπώσεων. Βδομάδες ὁλόκληρες ἀφιερωμένες στὶς ἀποχαιρετηστήριες ἐπισκέψεις καὶ τὶς ἑτοιμασίες. Εἶδα τὴν δρυθὴ θλῖψι τῶν γέρων γονιῶν — ἂν ὑπῆρχαν — τὴν ἐλπίδα ζωγραφισμένη στὸ κουρασμένο πρόσωπο τῆς μεγαλωμένης ἀδελφῆς ποὺ κάτι προσδοκᾶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν μετανάστευσι.

Ὅταν ὅλα αὐτὰ τελείωσαν μὲ τὴν γοργότητα ποὺ ταξιδεύει ὁ νοῦς μπαρκάρισμα μαζύ τους.

Κατὰ κανόνα τὸ ταξεῖδι δὲν εἶναι ἄνετο! Συμμερίσθηκα τὶς ταλαιπωρίες τους, τὰ συναισθήματα ποὺ γεννᾶ ὁ φόβος τοῦ ἀγνώστου.

Μὰ σᾶν φθάσαμε ἐκεῖ ποῦ! ἴσως νὰ λεγότανε Καναδᾶς ἴσως Αὐστραλία ἴσως Ροδεσία ἴσως...

Τὰ πράγματα δὲν ἦσαν πολὺ καλλίτερα. Ἡ δουλειὰ βαρειὰ συνεχής, ἀβάσταχτη. Τὸ περιβάλλον ξένο, ἠγλῶσσα ἀκατάληπτη. οἱ συνθῆκες ζωῆς διαφορετικές.

Ἡ γῆ ποὺ δουλεύανε ξένη, καὶ ὅπως τὰ πράγματα ἔδειχναν πολὺ δύσκολο νὰ γίνῃ δική τους.

Τρομαγμένη ἡ σκέψις μου ἄρχισε τὸ ταξεῖδι τῆς ἐπιστροφῆς. Πῆγα μόνη μου αὐτὴν τὴν φορὰ ἐκεῖ ποὺ ξεκίνησα μὲ τὸν φιλόδοξο μετανάστη.

Βρῆκα τὸ τζάκι ἀναμμένο τὸ φαγητὸ νὰ σιγοβράζῃ στὴν κατσαρόλα, τὸ κρεβάτι του στρωμένο μὲ τὶς ὀφαντὲς κουβέρτες, τὴ θέσι του ἄδεια στὸ τραπέζι.

Τὸ καντῆλι ἀναμμένο, τὴν γρηᾶ μάνα σὲ στάσι συνεχοῦς προσευχῆς ὅταν δὲν ἀγνάντευε στὸ κατῶφλι τὸν ταχυδρόμο. Τὴν δουλειὰ του στὸ κτῆμα πλάϊ στὴν ἀποκαμωμένη ἀδελφὴ καὶ τὸν γέρο πατέρα τὴν εἶχε κάποιος ξένος ἐργάτης, τὸ ξυνάρι του χτυποῦσε ἄπονα καὶ ἀνόρεχτα στὸ πατρικὸ κτηματάκι αὐτὸς ὁ ἄλλος ποὺ πληρωνότανε γι' αὐτό.

Καὶ οἱ θλιβερὲς μου σκέψεις συνεχίζονταν χωρὶς νὰ ἐγάζω συμπέρασμα καὶ τέρμα. Γιατὶ ποτίζουν μὲ τὸν ἱδρῶτα τους οἱ νέοι μας τὴν ξένη γῆ καὶ δὲν ποτίζουν τὴν δική μας τὴν δική τους γῆ;

Γιατὶ ὅλη αὐτὴ τὴν δραστηριότητα καὶ τὸ δαιμόνιον ποὺ θαυμάζεται ὅπου περάσουν οἱ Ἕλληνες τὸ νεκρώνουν ὅσο μένουν στὸν τόπο μας καὶ τὸ ἐκδηλώνουν ἔξω ἀπὸ αὐτόν;

Τί μπορεῖ νὰ προσφέρῃ ἡ Ἑλληνικὴ γῆ ὅταν μὲ κέφι καὶ μὲ σύστημα ἐπιδοθοῦν στὴν καλλιέργειά της μοῦ τὸ ἀπέδειξε ἕνα καφάσι ποὺ εἶδα, ἀπ' τὴν ὀρεινὴ περιφέρεια Αἰγιαλείας μῆλα 150 δράμια τὸ ἕνα χάρμα ματιῶν καὶ γεύσεως. Πέντε εἴδη μήλων περιεῖχε τὸ καφάσι αὐτό, ποὺ ἂν τοῦ κολλοῦσα μιὰ ἐτικέτα μὲ τὴν λέξι «Ἑλλάς» καὶ τὸ ἔστελλα σὲ μιὰ ὁποιαδήποτε ἔκθεσι τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀσφαλῶς θὰ ἐβραβεύετο.

Θὰ ἤθελα νὰ εἶχα τὴν δύναμη ἡ φωνή μου νὰ ἔφθανε παντοῦ ὅπου ξεκινᾶνε τὰ νέα παιδιὰ, σὰν σύγχρονοι χρυσοθῆραι γιὰ νὰ τοὺς βροντοφωνήσω ὅτι καὶ ἐδῶ ἔχουμε χρυσόν, καὶ ἐδῶ ἡ γῆ μας περικλείει θησαυροὺς ποὺ μὲ τὴν ἀγάπη μας στὴν δουλειὰ θὰ μᾶς δώσῃ ἂν τὸ θελήσουμε.

Γιατὶ νὰ κάνουμε γόνιμες τὶς χέρσες καὶ ἄγονες ἐκτάσεις τῶν ξένων μὲ τὰ δικά μας μπράτσα καὶ τὸν δικόμας ἱδρῶτα καὶ νὰ μὴ δουλέψουμε τὴ δική μας γῆ. Ἔχω ὑπ' ὄψειμου ὅλες τὶς ἀντιρρήσεις ποὺ θὰ ἀκούσω, μὰ οἱ παρατηρήσεις μου δὲν νομίζω πῶς εἶναι ἐσφαλμένες.

Ὅσους χωρικοὺς εἶδα νὰ θέλουν νὰ προοδεύσουν προὐδευσαν.

Οἱ νέες καλλιέργειες, οἱ νέοι τρόποι, τὰ νέα εἴδη ποὺ μετεχειρίσθησαν, τοὺς ἀποδίδουν πλὴν τῆς μεγάλης ὠφελείας καὶ τὴ χαρὰ τῆς δημιουργικῆς ἐργασίας.

Μὰ οἱ σελίδες τῶν ἐφημερίδων δὲν φιλοδοξοῦν πάντα θλιβερὲς εἰδήσεις!

Ἔτσι σήμερα διαβάζοντας εἶδα μὲ χαρά μου πῶς χιλιάδες σρέμματα μοιράζονται στοὺς ἀκτήμονας.

Νὰ εὐκαιρία γιὰ δουλειὰ σκέφθηκα ὁ χρυσὸς ἤλθε κοντά σας μὴ τὸν ἀφήνετε νὰ χαθῇ κυνηγῶντας ἄλλοῦ τὰ ἀμφίβολα ψήγματα.

Τὸ καινούργιο ταξεῖδι ποὺ ἔκανε ἡ σκέψις μου ἦτανε ποιὸ χαρούμενο. Διέσχισα καταπράσινα λειβάδια, ροβόλισα ἀνθισμένες ρεμματιὲς, εἶδα ἱκανοποιημένα πρόσωπα ἄκουσα γλυκὲς φλογέρες εἶδα τὴν εὐλογία τῆς εὐφορίας.

ΛΕΛΕ Γ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΘΗΝΑΙΚΟ ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ

ΜΠΟΓΙΑΤΙΣΜΕΝΑ

Τοῦ κ. Κ. ΣΑΚΚΟΓΙΑΝΝΗ

Τὴν σήμερον ἡμέραν ὅλες οἱ γυναῖκες στὴν Ἀθήνα κυκλοφοροῦν μὲ ἀνοιχτόχρωμα κεφάλια, μὲ κομμώσεις ποὺ τὸ κύριο χαρακτηριστικό τους, δὲν εἶναι τόσο ὁ ἐξαλλισμός, ὅσο τὸ χρῶμα τῶν μαλλιῶν. Πραγματικὰ δέ, κάθε μοντέρνα κοπέλλα — καὶ ὅλες στὴν Ἀθήνα εἶναι μοντέρνες — ἔχει τὰ μαλλιὰ της βαμμένα. Ἀπὸ τὸ ἄσπρο, τὸ κατάλευκο, τὸ χιονᾶτο μέχρι τὸ πυρό, τὸ φλογᾶτο, τὸ κόκκινο. Ἡ μαύρη ἀλήθεια εἶναι πῶς, κατὰ πῶς φτιάχνουν τὸ μαλλί, παίρνουν ἄλλην ὄψι, ὁμολογουμένως ἐλκυστικώτερη, ἀλλὰ αὐτὸ συμβαίνει σὲ λίγες σ' αὐτὲς βη λοδὴ ποὺ τοὺς ταιριάζει, ποὺ δημιουργοῦν ἕνα τύπο καὶ δὲ σημαίνει πῶς ἐπειδὴ μιὰ γυναῖκα ὁμορφαίνει, ὁμορφαίνουν ὅλες.

Ἔτσι τὸ νὰ ἰδῆτε ἕνα μαῦρο κεφάλι, ἕνα καστανὸ ἀκόμα κεφάλι θὰ πρέπει νὰ τὸ θεωρήσετε σὰ μιὰ ἐξαίρεσι. Τώρα φυσικὰ ἕνα ἔμπειρο μάτι διακρίνει τὸ φυσικὸ μαλλὶ ἀπὸ τὸ μπογιατισμένο. Μετὰ ἀπὸ λίγες ἡμέρες ἀπὸ τὴ βαφή, οἱ ρίζες οἱ καινούργιες προδίδουν τὴν προέλευσι, γίνεται — ἀφοῦ τέτοιες εἶναι — σκοῦρες καὶ δημιουργοῦν μίαν ἀντίθεσι. Ἄσε καὶ τὰ φρύδια ποὺ δείχνουν τὸ φυσικὸ τὸ χρῶμα.

Ἀκόμα καὶ οἱ μαυροτσουκάλες, οἱ παπαντάμ μελαχροινὲς μὲ τὰ κορασίσια τὰ μαλλιά, σοῦ παρουσιάζονται σὰ νύφες τοῦ Βορρᾶ, ἐνῷ ἀπὸ δυὸ μίλια μακρυὰ βρωμᾶνε τροῦμπα!

Τὸ σπουδαῖο ὅμως σ' ὅλη αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι, ποὺ ὁ μόνος ὠφελημένος εἶναι ὁ κομμωτὴς ἢ ἀκριβολογοῦντες, ὁ βαφεύς, εἶναι ὅτι καὶ τὸ ἄσπρο μαλλὶ ποὺ εἶναι τῆς μόδας, τὸ πλατινέ, τὸ ἀσημὶ κλπ., ἔφερε σὲ ἀμηχανία τὶς ἀσπρομαλλοῦσες λόγῳ ἡλικίας καὶ τὰ ξεμωραμένα καφόμπρικα τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας, ποὺ χρωμάτιζαν καφὲ ἢ κόκκινα τὰ ὀλίγα τους μαλλιά. Αὐτὲς —ἐκτὸς τῶν ἀνδρῶν— ἀπεφάσισαν νὰ τὰ ξαναβάψουν, ἀλλὰ ὄχι μαῦρα, ἄλλα λευκὰ τεχνητά, ἀπὸ λευκὰ φυσικά. Δηλαδὴ σὲ δουλειὰ νὰ βρίσκωνται καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ κομμωτές, ὁ Ζὼρζ, ὁ Λάκης, ὁ Ἀντώνης καὶ τὰ ἄλλα παιδιά, ἢ ἡ Βάσω, ἡ Σούλα καὶ τὰ ἄλλα κορίτσια, ποὺ γιὰ κάθε βάψιμο παίρνουν ἕνα ὀγδοντάφραγκο!

Ποῦ θὰ πάῃ αὐτό; Ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ τί γραμμὴ θὰ δώσουν οἱ «μαίτρ» τοῦ εἴδους στὸ Παρίσι καὶ οἱ ἐργοστάσιάρχαι βαφῶν, ποὺ πληρώνουν οὐκ ὀλίγα σ' αὐτοὺς τοὺς «μαίτρ» τοῦ Παρισιοῦ γιὰ νὰ διαιωνίζουν τὴ μόδα πρὸς δόξαν παχυλὴν τῆς τσέπης των.

Κ. ΣΑΚΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

Ἐπὶ τῇ λήξει τῆς ἑβδομάδος ψυχικῆς Ὑγιεινῆς

Η ΧΗΜΕΙΑ ΘΑ ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΨΥΧΙΚΑΣ ΝΟΣΟΥΣ

Νέα φάρμακα εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἀσθενῶν

Αὔριον λήγει ὁ ἑορτασμὸς τῆς «Ἑβδομάδος τῆς ψυχικῆς Ὑγιεινῆς». Σὲ ὅλες τὶς πόλεις καὶ εἰς τὴν πρωτεύουσα μὲ διαλέξεις, ὁμιλίας, κινηματογραφικὰς προβολάς, ἐπισκέψεις εἰς ψυχιατρεῖα ἐτονίσθη ἡ σημασία τῆς ψυχικῆς εἰς τὸν σύγχρονον πολιτισμόν.

Ἡ μάχη ἐναντίον τῶν ψυχικῶν ἀσθενειῶν ἔχει ἀρχίσει ἀπὸ τὰ πανάρχαια χρόνια. Μιὰ ἀπὸ τὰς πλέον διαδεδομένας ἀσθενείας τῆς ἐποχῆς μας εἶναι ἡ ψυχικὴ κατάπτωσις. Ὁ καταβεβλημένος ἐπιχειρηματίας ποὺ παραπονεῖται ὅτι ξυπνᾶ τὸ πρωῒ πιὸ κουρασμένος ἀπὸ ὅσο ἦταν πρὶν κοιμηθῇ τὸ βράδυ τῆς προηγουμένης, οἰκοκυρὲς ποὺ νοιώθουν νὰ τοὺς ἐκνευρίζῃ πολὺ ἡ φροντίδα τῶν παιδιῶν τους, διάφορα ἄτομα ποὺ αἰσθάνονται πόνους, πυρετούς, ἀδιαθεσίες καὶ ὁ γιατρὸς δὲν διαπιστώνει καμμία ὀργανικὴ αἰτία.

Στὴν σημερινὴ ζωή, ἡ μελαγχολία ἀπαντᾶ κάθε μέρα ὅλο καὶ πιὸ συχνὰ στοὺς ἀνθρώπους, συχνότερα δὲ στὶς γυναῖκες.

Χημικὲς οὐσίες, ποὺ προσφέρει ἡ φύσις, στὰ χόρτα, στὰ φυτά, ἐχρησιμοποιοῦντο γιὰ τὴν θεραπεία διανοητικῶν διαταραχῶν σὲ παμπάλαιες ἐποχές.

Ἡ ἐπιστημονικὴ ὅμως χρησιμοποίησις ψυχοθεραπευτικῶν χημικῶν οὐσιῶν χρονολογεῖται μόλις ἀπὸ τὸ 1950.

Τὸν 16ον αἰῶνα ἕνας Γερμανὸς παθολόγος, ὁ Λεονάρντ Ράουβολφ ἀνεκάλυψε τὶς θεραπευτικὲς ἰδιότητες ἑνὸς φυτοῦ τῶν Ἰνδιῶν, τὸ ὁποῖο ἡ ἐμπειρικὴ ἰατρικὴ χρησιμοποιοῦσε ἀπὸ τὸ 1.000 π. Χ. Ἕνας Γάλλος βοτανολόγος ὠνόμασε τὸ φυτὸ «Ραουβόλφια» καὶ κατόπιν τὸ θέμα ἐλησμονήθη. Μόλις τὸ 1930 δύο Ἰνδοὶ φαρμακοποιοί, διεπίστωσαν ὅτι ἦταν ἀποτελεσματικὸ γιὰ τὴν θεραπεία διανοητικῶν διαταραχῶν. Αὐτὸ ἔμεινε ἄγνωστο στὸν διεθνῆ ἰατρικὸ κόσμο μέχρι τὸ 1949 ποὺ ὁ Δρ. Ρ. Τζ. Βάκιλ ἀπὸ τὴν Βαμβάη ἐδημοσίευσε μία ἀνακοίνωσι γιὰ τὴν ἐπιτυχῆ χρησιμοποίησι τοῦ ἐκχυλίσματος αὐτοῦ κατὰ τῆς πιέσεως.

Ἡ ἀνακοίνωσις προεκάλεσε παγκόσμιο ἐνδιαφέρον καὶ κατέληξε στὴ παραγωγὴ ἑνὸς χημικοῦ παρασκευάσματος, τῆς ρεσερπίνης καὶ στὴν ἀναγνώρισι τῶν θεραπευτικῶν ἰδιοτήτων αὐτῆς.

Διεπιστώθη δηλαδὴ ὅτι εἰς τὴν ρύθμισιν τῶν συνθετῶν λειτουργιῶν τοῦ ἀνθρωπίνου ἐγκεφάλου αἱ χημικαὶ ἐπεξεργασίαι τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ παίζουν ζωτικὸ ρόλο ἀκριβῶς ὅπως συμβαίνει καὶ μὲ τὴ ρύθμισι τῶν λειτουργιῶν τοῦ στομάχου, τῶν νεφρῶν καὶ τῆς καρδιᾶς.

Οὕτω ἐδημιουργήθη μία μεγάλη κατηγορία φαρμάκων, τὰ «ἀντικαταθλιπτικά» ποὺ χρησιμοποιοῦνται γιὰ νὰ βοηθήσουν μελαγχολικὰ ἄτομα νὰ ξαναβροῦν τὸν ἑαυτόν τους, τὴν διάθεσι, τὴν ὄρεξι καὶ τὸ φυσιολογικό τους ὕψος.

Τὰ φάρμακα αὐτὰ ἀπέβησαν σωτήρια σὲ δεκάδες χιλιάδες περιπτώσεις μελαγχολικῶν ἀσθενῶν.

Ἀργότερον ἡ τύχη ἔπαιξε μεγάλο ρόλο σὲ μιὰ ἐξαιρετικὴ ἀνακάλυψι. Ἐρευνῶντας γιὰ ἕνα ἀποτελεσματικὸ φάρμακο κατὰ τῆς φυματιώσεως, οἱ ἐπιστήμονες κατέληξαν σὲ μιὰ χημικὴ ἕνωσι — τὴν «διανικοτόλη» — ποὺ ὄχι μόνον ἀνταποκρίθηκε στὶς προσδοκίες τῶν ἐρευνητῶν, ἀλλὰ ἐπέδρασε εὐνοϊκώτατα καὶ στὸ κεντρικὸ νευρικὸ σύστημα τῶν πασχόντων. Οἱ φυματικοὶ ἔννοιωσαν ἀναπτερωμένο τὸ ἠθικό τους.

Ἦτοι ἄνοιξε ὁ δρόμος πρὸς ἕνα καινούργιο πεδίο ἐρεύνης γιὰ τὴν τόνωσι τοῦ κεντρικοῦ νευρικοῦ συστήματος.

Ἀκατάπαυστα εἰργάσθη σ' αὐτὸν τὸν τομέα ὁ Δρ. Ε. Λ. Ἔνγελχαρντ ποὺ ἀπὸ τὸ 1954 διηύθυνε μιὰ ὁμάδα διακεκριμένων εἰδικῶν χημικῶν τῶν Ἐργαστηρίων Ἐρευνῶν Μέρκ Σάρπ καὶ Ντόμ, στὸ Ρῶγουαιν τῆς Ἀμερικανικῆς πολιτείας Νιοῦ Τζέρσεϋ.

Διὰ τῶν ἐργασιῶν τῶν ἐπιστημόνων αὐτῶν ἀνεκαλύφθη προσφάτως, ἕνα σημαντικὸ ὅπλο προστασίας τῆς ψυχικῆς ὑγείας. Πρόκειται γιὰ τὴν «ἀμιτριπτυλίνη», ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ ἀποτελεσματικὰ φάρμακα κατὰ τῆς μελαγχολίας. Εἶναι ἡ μοναδικὴ χημικὴ ἕνωσις, ποὺ θεραπεύει ταυτόχρονα τὴν ἀγχώδη κατάστασι τοῦ ἀσθενοῦς καὶ τὴ μελαγχολία. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ φαρμάκου αὐτοῦ ἔχει μελετηθῆ κλινικῶς ἐπὶ χιλιάδων περιπτώσεων μελαγχολίας. Οἱ γιατροὶ ὅλου τοῦ κόσμου εἶναι ἐξαιρετικὰ ἱκανοποιημένοι ἀπὸ τὴ χρῆσι τῆς «ἀμιτριπτυλίνης». Στὴν «ἀμιτριπτυλίνη» πλῆθος ἀνθρωποι ὀφείλουν τὴν ἀνάκτησι τῆς ψυχικῆς τους ὑγείας, τῆς αἰσιοδοξίας, τῆς χαρᾶς τῆς ζωῆς. Τὸ φάρμακο αὐτὸ εἶναι δραστικώτατα κατὰ τῆς μελαγχολίας, τῆς ὑποχονδρίας, τῆς τάσεως πρὸς αὐτοκτονίαν.

Ἡ Χημεία μὲ τὶς ἀπεριόριστες δυνατότητες της μπορεῖ νὰ σώσῃ τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὶς ψυχικὲς ἀσθένειες, ἔπως τὸν σώζῃ ἀπὸ πολλὲς σωματικὲς ἀσθένειες.

Μὲ τὴν «Ἑβδομάδα τῆς Ψυχικῆς Ὑγιεινῆς», ἡ ὁποία καθιερώθη εἰς τὴν χώραν μας, ἐλπίζεται ὅτι θὰ προωθηθοῦν πολλὰ προβλήματα θεραπείας ψυχικῶν νόσων.

ΤΑ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΑ ΛΟΥΤΡΑ
ΧΑΜΑΜ
Ἀνακαινισθέντα ἤρχισαν τὴν τακτικὴν λειτουργίαν των.
Ἡμέραι Γυναικῶν: Δευτέρα, Τετάρτη, Παρασκευή.
ΜΠΟΥΚΑΟΥΡΗ 29 — Τηλέφ. 42—67

ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ - ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΙΣ
ΚΑΙΣΑΡ ΜΕΛΙΔΗΣ
ΣΑΛΟΝΙΑ - ΤΡΑΠΕΖΑΡΙΑΙ
ΚΡΕΒΒΑΤΟΚΑΜΑΡΑΙ - ΧΩΛΛ
Πρὸ πάσης ἀγορᾶς ἐπισκεφθῆτε μας
ΕΚΘΕΣΙΣ: ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ 31ον ΠΑΤΡΑΙ
Ἐργαστήριον » » 7ον

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ - ΦΟΡΕΜΑΤΑ - ΤΡΕΝΣΚΟΤ
Καὶ ὅλα τὰ ἐνδύματα ὡς καὶ νυφικὰ ἀραχνοῦφαντα
Καθαρίζονται εἰς τὸ
ΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ
ΘΕΟΧΑΡΗ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 315—τηλ. 36—59
Ἐξυπηρέτησις πελατῶν διὰ τοῦ αὐτοκινήτου μας

ΚΟΣΜΟΣ
Princessa 9 ΠΟΔΩ